Lieta Nr. A420209315

A42-02093-15/39

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA

LIEPĀJAS TIESU NAMS

S P R I E D U

LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Liepājā 2015. gada 7. augustā

šādā sastāvā: tiesnese Kristīne Brokane,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc /pers. D/ pieteikuma par Liepājas cietuma administrācijas rīcības, nesniedzot rakstisku atbildi uz pieteicēja 2014. gada 17. decembra iesniegumu un neizslēdzot apgaismojumu kamerā pirms pulksten 23.00, kad to lūdz ieslodzītie, atzīšanu par prettiesisku.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. D/ 2015. gada 22. janvārī vērsies Ieslodzījuma vietu pārvaldē (turpmāk – Pārvalde) ar iesniegumu par Liepājas cietuma administrācijas rīcību, nesniedzot rakstisku atbildi uz pieteicēja 2014. gada 17. decembra iesniegumu un neizslēdzot apgaismojumu kamerā pirms pulksten 23.00, kad to lūdz ieslodzītie *(lietas 60. lapa)*.

Ar Pārvaldes priekšnieces 2015. gada 2. marta lēmumu Nr. 1/12-Z/460 (turpmāk – Lēmums) *(lietas 59. lapa)* Liepājas cietuma administrācijas rīcība atzīta par tiesisku.

Lēmums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

[1.1] Atbildot uz pieteicēja 2014. gada 17. decembra iesniegumu, pieteicējam mutiski tika izskaidrots, ka saskaņā ar Ministru kabineta 2007. gada 27. novembra noteikumu Nr. 800 „Izmeklēšanas cietuma iekšējās kārtības noteikumi" (turpmāk – Noteikumi Nr. 800) 24. punktu dienas kārtību apstiprina cietuma priekšnieks. Ar Liepājas cietuma priekšnieka 2014. gada 15. decembra rīkojumu Nr. 99 „Par apcietināto un notiesāto dienas kārtību" (turpmāk – Rīkojums Nr. 99) Liepājas cietumā visām personām ir noteikta vienota dienas kārtība. Rīkojums Nr. 99 ir pieejams visās Liepājas cietuma kamerās. Saskaņā ar Rīkojumu Nr. 99 noteikto dienas kārtību apgaismojums tiek izslēgts tikai naktsmieram paredzētajā laikā, t.i., laika posmā no pulksten 23.00 līdz pulksten 7.00.

[1.2] Viens no apgaismojuma mērķiem ir nodrošināt dzīvojamā kamerā pietiekamu apgaismojuma līmeni, lai cietuma amatpersonas varētu veikt apcietināto personu uzraudzību. Tāpēc gada tumšajos mēnešos (rudens un ziemas mēnešos), kad saules gaisma nav pietiekama, apgaismojums netiek izslēgts visas dienas garumā, savukārt vasaras mēnešos, kad dabiskais apgaismojums ir pietiekams, dienas apgaismojumu kamerā ir pieļaujams izslēgt.

[1.3] Pieteicēja 2014. gada 17. decembra iesniegums uzskatāms par informācijas pieprasījumu Informācijas atklātības likuma izpratnē. Atbilstoši Informācijas atklātības likuma $11.^2$ panta pirmajai daļai, pieprasīto informāciju izsniedz mutvārdos, rakstveidā vai, ja tas iespējams, izmantojot elektroniskos saziņas līdzekļus. Tā kā apgaismojuma ieslēgšana un izslēgšana kamerās notiek saskaņā ar Rīkojumu Nr. 99, Liepājas cietuma amatpersona mutiski izskaidroja pieteicējam, ka Rīkojums viņam ir pieejams, ar kuru var patstāvīgi iepazīties, jo tas piestiprināts pie sienas kamerā, kur ievietots pieteicējs. Līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka Liepājas cietuma administrācija nav sniegusi atbildi uz pieteicēja informācijas pieprasījumu.

[1.4] Personas tiesības uz atbildes saņemšanu pēc būtības nav jāsaprot tā, ka personai sniegtā atbilde būs atbilstoša tā priekšstatam, kāda atbilde ir jāsniedz. Proti, apstāklis, ka iestādes atbildes saturs nav atbilstošs personas gribai, pats par sevi nenozīmē, ka iestādes rīcība ir prettiesiska un atbilde nav sniegta pēc būtības.

[2] Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā 2015. gada 16. martā saņemts pieteicēja pieteikums par Liepājas cietuma administrācijas rīcības atzīšanu par prettiesisku.

Pieteikums un tā papildinājums *(lietas 34. – 35.lapa)* pamatots ar turpmāk norādītiem argumentiem.

[2.1] 2014. gada 16. decembrī Liepājas cietuma amatpersona, atsaucoties uz Liepājas cietuma priekšnieka rīkojumu, mutiski atteica izpildīt pieteicēja lūgumu izslēgt gaismu. Tāpēc pieteicējs 2014. gada 17. decembrī vērsās ar iesniegumu pie Liepājas cietuma priekšnieka, lūdzot iepazīstināt ar rīkojumu, ar kuru būtu aizliegts izslēgt apgaismojumu kamerā pirms pulksten 23.00, kad to lūdz ieslodzītie, kā arī iepazīstināt ar šāda rīkojuma motivāciju. Pieteicējs lūdzis atbildi sniegt rakstveida formā. Tā kā pēc likumā noteiktā termiņa – viens mēnesis – rakstveida atbilde netika sniegta, pieteicējs vērsās ar iesniegumu Pārvaldē, lūdzot izvērtēt Liepājas cietuma priekšnieka rīcību. Pieteicējs uzskata, ka Pārvalde ir sniegusi atbildi uz pieteicēja iesniegumu, bet nav vērtējusi Liepājas cietuma priekšnieka rīcību, nesniedzot atbildi uz viņa iesniegumu.

[2.2] Atbilstoši Tiesībsarga 2014. gada 19. decembra atbildē Nr. 6-1/2035 norādītajam, ieslodzītajiem saskaņā ar starptautiskajiem standartiem ir jānodrošina pieeja dabiskajam apgaismojumam, tie ir cilvēka dzīves pamatelementi, kas pienākas ikvienam ieslodzītajam. Tāpat ieslodzītajiem būtu jābūt iespējai ieslēgt un izslēgt mākslīgo apgaismojumu. Mākslīgajam apgaismojumam ir jābūt pietiekamam, lai ieslodzītie varētu lasīt. Pieteicējs norāda, ka Liepājas cietumā nav ievēroti minētie starptautiskie standarti, proti, ieslodzītajam nav iespējas izslēgt un ieslēgt mākslīgo apgaismojumu. Pieteicējs nelūdz nodrošināt viņam kamerā šādu iespēju un tērēt papildu valsts līdzekļus, bet gan lūdz apmierināt lūgumu, kad viņš prasīs izslēgt mākslīgo apgaismojumu, lai varētu atpūtas un brīvajā laikā baudīt dabisko apgaismojumu. Pieteicējam šāda iespēja Liepājas cietumā liegta no 2014. gada oktobra mēneša.

[2.3] Rīgas centrālcietumā pieteicēja lūgumu izslēgt mākslīgo apgaismojumu apmierināja, kas liecina par to, ka ieslodzījuma vietās (cietumos) pastāv dažāda prakse, kas, pietiecējprāt, neveicina uzticību Pārvaldei, kura kā valsts pārvaldes iestāde īsteno valsts politiku apcietinājuma kā drošības līdzekļa un brīvības atņemšanas kriminālsoda izpildes jomā.

[2.4] Liepājas cietuma kamerā /nr./kur izmitināts pieteicējs, no 2014. gada 1. decembra līdz pieteikuma iesniegšanas brīdim Rīkojums Nr. 99 nebija pieejams. Savukārt šobrīd Rīkojums ir pielīmēts uz kameras sienas, taču to nav parakstījis iestādes vadītājs un no tā neizriet aizliegums izslēgt mākslīgo apgaismojumu ātrāk par pulksten 23.00.

[2.5] Dienas laikā dabiskajam apgaismojumam kamerā jābūt tādam, lai nevajadzētu lietot mākslīgo apgaismojumu, savukārt diennakts tumšajā laikā kameras jānodrošina ar mākslīgo apgaismojumu.

[2.6] Nav pamatots Pārvaldes viedoklis, ka aizlieguma – izslēgt mākslīgo apgaismojumu pirms pulksten 23.00 – mērķis ir nodrošināt dzīvojamā kamerā pietiekamu apgaismojuma līmeni, lai cietuma amatpersonas varētu veikt apcietināto personu uzraudzību, jo uzraudzība tiek veikta arī pēc minētā laika posma, kad tiek lietots nakts apgaismojums.

[3] Pārvalde tiesai sniegtajā rakstveida paskaidrojumā *(lietas 57. – 58. lapa)* pieteikumu neatzīst un uzskata par nepamatotu, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem argumentiem. Papildus norāda, ka likumdevējs ir devis īpašu pilnvarojumu un attiecīgi rīcības brīvību normatīvo aktu ietvaros cietuma priekšniekam noteikt dienas kārtību izmeklēšanas cietumā. Tas nozīmē, ka cietuma priekšniekam, nosakot cietuma dienas kārtību, ir jāņem vērā Noteikumu Nr. 800 25. punktā noteiktais – iekļaut dienas kārtībā laiku nepārtrauktam astoņu stundu naktsmieram. Minēto tiesību normu Liepājas cietuma priekšnieks ir izpildījis, dienas kārtībā paredzot naktsmieru no pulksten 23.00 līdz 7.00. Ņemot vērā Apcietinājumā turēšanas kārtības likuma 14. panta 3. punktā noteikto, apcietinātajam nav subjektīvu tiesību prasīt, lai viņam tiktu nodrošināts ilgāk kā astoņu stundu naktsmiers, jo šādas tiesības likumdevējs nav paredzējis. Līdz ar to Pārvaldei nav pamata vērtēt administratīvā procesa ietvaros Liepājas cietuma rīcību, nenodrošinot pieteicējam tiesības, kuras likumdevējs nav paredzējis, kā arī nav tiesību uzlikt par pienākumu cietuma administrācijai nodrošināt pieteicējam šādu tiesību izpildi. Pieteicējam atbilde tika sniegta atbilstoši normatīvo aktu prasībām. Dienas apgaismojums Liepājas cietuma kamerās tika ieslēgts un izslēgts atbilstoši Liepājas cietuma dienas kārtībai, kas ir saskaņā ar normatīvajiem aktiem.

Motīvu daļa

[4] Tiesa, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka pieteicēja pieteikums daļā ir noraidāms, bet daļā ir izbeidzama tiesvedība.

[5] Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 89. panta pirmajā daļā noteiktajam faktiskā rīcība ir iestādes rīcība publisko tiesību jomā, kas neizpaužas tiesību akta veidā un kas ir vērsta uz faktisko seku radīšanu, ja privātpersonai uz šo rīcību ir tiesības vai šīs rīcības rezultātā ir radies vai var rasties personas subjektīvo tiesību vai tiesisko interešu aizskārums. Par faktisko rīcību atzīstamas arī iestādes darbības, kas neatkarīgi no iestādes nodoma rada tādas faktiskās sekas, kuru rezultātā privātpersonai ir radies vai var rasties būtisks tiesību aizskārums. Iestādes procesuālās darbības (darbības, kurām trūkst galējā noregulējuma rakstura) nav faktiskā rīcība. Atbilstoši minētā panta otrajai daļai iestādes faktiskā rīcība ir arī iestādes bezdarbība, ja iestādei saskaņā ar tiesību normām bija vai ir pienākums izpildīt kādu darbību, kā arī iestādes sniegta izziņa.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 3. panta trešo daļu šā likuma noteikumi, kas attiecas uz administratīvo aktu, ir attiecināmi arī uz faktisko rīcību, ciktāl tas nav pretrunā ar šo administratīvā procesa institūtu būtību vai ciktāl citas tiesību normas nenosaka citādi.

Administratīvais akts atbilstoši Administratīvā procesa likuma 1. panta trešajai daļai ir arī lēmums par iestādei īpaši pakļautas personas tiesiskā statusa nodibināšanu, maiņu, izbeigšanu un šīs personas disciplināro sodīšanu, kā arī cits lēmums, ja tas būtiski ierobežo iestādei īpaši pakļautas personas cilvēktiesības. Secīgi tādi paši kritēriji piemērojami arī tad, kad izlemjams jautājums, vai konkrēta iestādes rīcība, kas attiecas uz īpaši pakļautu personu, atzīstama par iestādes faktisko rīcību. Proti, katrā konkrētā gadījumā vērtējams, vai iestādes darbība vai bezdarbība ir radījusi vai varēja radīt būtisku īpaši pakļautās personas cilvēktiesību aizskārumu.

Tādējādi, lai administratīvā procesa kārtībā pārbaudītu Liepājas cietuma rīcību – mākslīgā apgaismojuma neizslēgšanu pirms naktsmiera, ja to lūdz ieslodzītie –, jākonstatē cilvēktiesības, kuras varētu būt ierobežotas, kā arī šo tiesību iespējamā ierobežojuma būtiskums.

Saskaņā ar Latvijas Republikas Satversmes 95. pantu valsts aizsargā cilvēka godu un cieņu. Spīdzināšana, citāda cietsirdīga vai cieņu pazemojoša izturēšanās pret cilvēku ir aizliegta. Nevienu nedrīkst pakļaut nežēlīgam vai cilvēka cieņu pazemojošam sodam.

Savukārt no pieteikuma secināms, ka, pieteicēja ieskatā, neizslēdzot gaismu tad, kad tas tiek lūgts, pieteicējs tiek pakļauts spīdzināšanai, proti, pieteicējs lūdz atzīt kā spīdzināšanas faktu to, ka kamerā netiek izslēgts mākslīgais apgaismojums pirms pulksten 23.00, kad to lūdz ieslodzītie.

No pieteikuma kopumā secināms, ka pieteicēja pamatvēlme attiecībā uz mākslīgā apgaismojuma izslēgšanu ir tāda, lai mākslīgais apgaismojums tiktu izslēgts pirms pulksten 23.00, lai pieteicējs varētu netraucēti iet gulēt pirms Rīkojumā Nr. 99 paredzētā naktsmiera laika. Pieteicējs 2015. gada 10. maija pieteikuma papildinājumos pat paskaidrojis, ka pēc pulksten 21.00 nenotiek nevieni pasākumi, līdz ar to nav pamata ierobežot ieslodzīto tiesības uz atpūtu un miegu pēc vakara pārbaudes.

[6] Apcietinājumā turēšanas likuma 14. panta 3. un 4. punkts noteic, ka apcietinātajam ir pienākums pildīt izmeklēšanas cietuma administrācijas likumīgās prasības un izmeklēšanas cietumu iekšējās kārtības noteikumus, kā arī ievērot izmeklēšanas cietumā noteikto dienas kārtību.

Saskaņā ar Noteikumu Nr. 800 24. punktu izmeklēšanas cietumā dienas kārtību apstiprina izmeklēšanas cietuma priekšnieks.

Savukārt 25. punkts reglamentē, ka dienas kārtība ietver darba laiku un laiku izglītības, audzināšanas un režīma pasākumiem, ēdienreizes, skaitliskās pārbaudes, ikdienas pastaigas, atpūtas laiku, kā arī nepārtrauktu astoņu stundu naktsmieru.

Pieteicēja mērķis konkrētajā gadījumā ir panākt, lai tiktu radīti apstākļi, kas atbilst viņa individuālām prasībām, proti, saņemt papildu labumus – pagarināt miegam paredzēto laiku, pēc sava ieskata ieslēdzot un izslēdzot mākslīgo apgaismojumu.

Sadzīves apstākļi ieslodzījuma vietā ir saistāmi ar cilvēktiesībām, tomēr Administratīvā procesa likuma izpratnē, ja iestādei īpaši pakļauta persona sūdzas par cilvēktiesību ierobežojumu, svarīgi ir konstatēt cilvēktiesību ierobežojuma būtiskumu pret konkrēto personu. Ieslodzījuma vietai nav pienākuma nodrošināt esošajām personām tieši tādus apstākļus, kas ir uzskatāmi par atbilstošiem katras ieslodzītās personas individuālajai izpratnei. Proti, nav pamata uzskatīt, ka ieslodzītā cilvēktiesības ir būtiski ierobežotas tikai tāpēc vien, ka viņam ir cita izpratne par to, kā ieslodzījuma vietā būtu organizējams kāds konkrēts jautājums *(sk. Augstākās tiesas 2013. gada 19. novembra lēmuma lietā Nr. SKA-1016/2013 5. punktu)*.

Konkrētajā gadījumā, ņemot vērā, ka ar Rīkojumu Nr. 99 ir nodrošināts nepārtraukts astoņu stundu naktsmiers, pieteicējam nav tiesību pieprasīt, lai naktsmieram tiktu atvēlētas vairāk stundas.

Tas, ka pieteicējs labprāt ietu gulēt jau pēc vakara pārbaudes, nenozīmē, ka šādu tiesību liegšana radītu būtisku cilvēktiesību pārkāpumu. Jāņem vērā, ka pieteicējam kā apcietinātai personai ir jāpakļaujas noteiktai kārtībai.

Tiesa neapstrīd pieteicēja norādīto, ka kamerās ir jānodrošina arī dabīgais apgaismojums, taču pēc pulksten 21.00 rudens un ziemas periodā (kad pieteicējs bija prasījis mākslīgā apgaismojuma izslēgšanu) dabīgā apgaismojuma nav.

Tiesa nekonstatē, ka mākslīgā apgaismojuma neizslēgšana pirms naktsmiera būtiski ierobežotu pieteicēja cilvēktiesības un būtu uzskatāma par spīdzināšanu. Līdz ar to secināms, ka lieta daļā par apgaismojuma neizslēgšanu kamerā pirms pulksten 23.00, kad to līdz ieslodzītie, nav izskatāma administratīvā procesa kārtībā.

[7] Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 282. panta 1. punktam tiesa izbeidz tiesvedību lietā, ja lieta nav izskatāma administratīvā procesa kārtībā.

Administratīvā procesa likuma 283. panta pirmajā daļā noteikts, ka pirms jautājuma izlemšanas tiesa (tiesnesis) uzaicina administratīvā procesa dalībniekus sniegt viedokli par tiesvedības izbeigšanu.

Tā kā tiesvedība lietā tiek izbeigta tā iemesla dēļ, ka lieta nav izskatāma administratīvā procesa kārtībā, savukārt pieteicējs ir vērsies tiesā ar mērķi konstatēt, ka pret viņu ir veikta spīdzināšana, nav šaubu, ka pieteicēja viedoklis ir, ka lieta ir izskatāma administratīvā procesa kārtībā. Savukārt no Pārvaldes sniegtā paskaidrojuma tiesā, kurā norādīts, ka pieteicējam nav subjektīvu tiesību prasīt ilgāku kā astoņu stundu naktsmieru, secināms, ka Pārvalde pēc būtības jau ir uzskatījusi, ka lieta nav skatāma administratīvā procesa kārtībā, par ko liecina arī Lēmumā nenorādītā pārsūdzības kārtība.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka konkrētajos apstākļos vairs nav procesuāli lietderīgi uzaicināt lietas dalībniekus formāli sniegt viedokli jautājumā par tiesvedības izbeigšanu, jo tas nevar ietekmēt lietas iznākumu.

[8] Vērtējot pieteikumu daļā par Liepājas cietuma administrācijas rīcības, nesniedzot atbildi pēc būtības uz pieteicēja 2014. gada 17. decembra iesniegumu, atzīšanu par prettiesisku, tiesa konstatē un secina turpmāk norādīto.

[8.1] Apcietinājumā turēšanas kārtības likuma 15. panta otrā daļa noteic, ka apcietinātā iesniegumus par jautājumiem, kas saistīti ar drošības līdzekļa — apcietinājums — izpildes apstākļiem, Iesniegumu likumā noteiktajā kārtībā izskata izmeklēšanas cietuma priekšnieks. Apcietinātā iesniegumus par izmeklēšanas cietuma administrācijas izdotu administratīvo aktu un faktiskās rīcības apstrīdēšanu izskata Ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšnieks Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā.

[8.2] Tiesa konstatē, ka 2014. gada 17. decembra iesniegumā pieteicējs nepārprotami ir lūdzis iepazīstināt viņu ar Liepājas cietuma priekšnieka rīkojumu, ar kuru aizliegts izslēgt gaismu kamerās, kurās izmitināti ieslodzītie, pirms pulksten 23.00, ja to lūdz ieslodzītie, kā arī pieteicējs lūdzis rakstiski iepazīstināt viņu ar šāda rīkojuma motivāciju.

Tādējādi konkrētajā gadījumā pieteicējs vērsies pie Liepājas cietuma administrācijas, lai saņemtu informāciju par tiesisko regulējumu, t.i., informāciju par rīkojumu, kas noteic aizliegumu izslēgt cietuma kamerā mākslīgo apgaismojumu pirms pulksten 23.00, kad to lūdz ieslodzītie.

Atbilstoši lietas materiāliem secināms, ka Liepājas cietuma amatpersona, atbildot uz pieteicēja pieprasījumu, informāciju pieteicējam ir sniegusi mutiski. Minēto faktu apliecina uz iesnieguma norādītā rezolūcija „izskaidrot", kā arī veiktā atzīme par to, ka jautājums pieteicējam ticis izskaidrots 2015. gada 15. janvārī, proti, izskaidrojot, ka ar Rīkojumu Nr. 99 ir noteikta dienas kārtība, kas ir pieejama kamerā un ka gaisma kamerā tiek izslēgta no plkst. 23.00 līdz 7.00 naktsmiera laikā *(sk. lietas 61. lapu)*.

[8.3] Lietā pastāv strīds par to, vai Liepājas cietuma administrācijai bija pienākums uz pieteicēja 2014. gada 17. decembra iesniegumu atbildēt rakstveidā.

Ņemot vērā, ka pieteicēja mērķis bija iepazīties ar Rīkojumu Nr. 99, proti, redzēt dokumentu, kurā ir reglamentēts pieteicēju interesējošs jautājums, secināms, ka pieteicēja iesniegums vērtējams kā informācijas pieprasījums.

Informācijas atklātības likuma 11.^{2} panta pirmā daļa noteic, ka pieprasīto informāciju izsniedz mutvārdos, rakstveidā vai, ja tas iespējams, izmantojot elektroniskos saziņas līdzekļus. Ierobežotas pieejamības informāciju izsniedz rakstveidā. Atbilstoši panta otrajai daļai, izsniedzot pieprasīto informāciju, iestāde pēc iespējas ievēro pieprasītāja norādīto informācijas saņemšanas veidu, it īpaši rūpējoties par personām ar redzes vai dzirdes traucējumiem.

Atbilstoši minētajām tiesību normām iestādei pieprasītā informācija jāizsniedz rakstveidā, ja persona ir norādījusi šādu informācijas saņemšanas veidu.

Konkrētā gadījumā pieteicējs lūdzis iepazīstināt viņu ar konkrētu rīkojumu, ko arī, tiesas ieskatā, iestāde ir izdarījusi, turklāt pieteicēja norādītās informācijas saņemšanas veidā. Proti, Liepājas cietuma amatpersona ir informējusi pieteicēju, tieši kāds rīkojums regulē viņam interesējošo jautājumu, paskaidrojot, ka Rīkojums Nr. 99 rakstveidā pieteicējam pieejams, jo tas piestiprināts pie sienas kamerā, kur izvietots pieteicējs.

Tam, vai Rīkojums Nr. 99 kamerā, pie sienas, ir bijis pirms vai pēc pieteicēja iesnieguma, šobrīd vairs nav izšķirošas nozīmes, jo pieteicējs ir ticis iepazīstināts ar Rīkojumu Nr. 99.

[8.4] Ievērojot minēto, secināms, ka Liepājas cietuma administrācija ir ievērojusi likumā noteiktās prasības, kā arī ievērojusi pieteicēja norādīto informācijas saņemšanas veidu, izsniedzot pieprasīto informāciju. Līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka Liepājas cietuma administrācija nav sniegusi atbildi uz pieteicējas informācijas pieprasījumu un ka tādēļ šāda rīcība būtu atzīstama par prettiesisku.

Turklāt Lēmumā pieteicējam papildus izskaidrots Rīkojuma Nr. 99 pamatojums attiecībā uz mākslīgā apgaismojuma nepieciešamību.

[9] Informācijas atklātības likuma 15. panta otrā daļa paredz, ka Administratīvās rajona tiesas spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 283. panta otro daļu par lēmumu, ar kuru tiesvedība lietā izbeigta, pamatojoties uz šā likuma 282. panta 1. un 2. punktu, blakus sūdzību iesniedz Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 285. panta otro daļu lēmumu, kas tiek pieņemts lietas izskatīšanas gaitā, var ietvert arī spriedumā.

Tā kā lēmuma par tiesvedības izbeigšanu un sprieduma pārsūdzībai ir paredzēti atšķirīgi termiņi, bet, tā kā gan lēmums, gan spriedums ir pārsūdzami Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā, no lēmumam nosakāms viens personai labvēlīgākais pārsūdzības termiņš, proti, viens mēnesis.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251. pantu, 282. panta 1. punktu, 283. pantu, 289. – 291. pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. D/ pieteikumu daļā par Liepājas cietuma administrācijas rīcības, nesniedzot rakstisku atbildi uz pieteicēja 2014. gada 17. decembra iesniegumu, atzīšanu par prettiesisku.

Izbeigt tiesvedību daļā par /pers. D/ pieteikumu par Liepājas cietuma administrācijas rīcības, neizslēdzot apgaismojumu kamerā pirms pulksten 23.00, kad to lūdz ieslodzītie, atzīšanu par prettiesisku.

Nolēmumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā.

Nolēmums sastādīts 2015. gada 7. augustā

Tiesnese K.Brokane